

8392 d. m. L. Ofillius | Artemidorus | vius (*sic*) sibi fecit | secus¹ Curtia P. f. Tyche | coniug. simplicissim. sua, | cum quem (*sic*) vix. an. llll sine | querell., et contra Ofillia | Vitali filis (*sic*) dulciss. sua | ex Caulia Ianuaria matr., | et Lucii Septimanus et Euty|ches filii fecerunt patri | optimo cum Sulpicia L. f. | Valentina uxore eius. | Quisq. autem secus² ara igne fecer., | sciat se ad pontifices disputaturu.

Romae (VI 35987 = *Notizie degli scavi 1885 p. 226*). — 1) *Secundum, iuxta*. — 2) *Aliter ac*.

Laudationes funebres.

8393 [u]xor¹.

(Pag. 1).

. mo]rum prohib[ate]rum. permansisti prob |

(3) Orbata es re[pente ante nuptiar]um diem utroque pa[rente in penatium soli]- (4) tudine una o[ccisus. Per te maxi]me cum ego in Macedo[niam² abissem], | (5) vir sororis tua[e C. Cluvius³ in A]fricam provinciam, [non remansit inulta] | (6) mors parentum. |

(7) Tanta cum industria m[unere es p]ietatis perfuncta es [flagitando inquirendo] | (8) vindicando, ut, si praes[to fu]issemus, non amplius praestissemus. At | (9) haec habes communia cum [sanctissima] feminas [orore tua.] |

(10) Quae dum agitabas, ex patria domo propter custodia[m pudicitiae, sumpto] | (11) de nocentibus supplicio, e vesti[i]gio te in domum matris meae⁴ contulisti, ubi | (12) adventum meum expectast[i]. |

(13) Temptatae deinde estis, ut testamen[tum patris], quo nos eramus heredes, ruptum diceretur | (14) coemptione facta cum uxore⁵: ita necessario te cum universis patris bonis in | (15) tutelam eorum, qui rem agitabant, reccidisse: sororem omnium rerum | (16) fore expertem, quod emancupata esset Cluvio. Qua mente ista acc[eperis, qua iis prae]- (17) sentia animi restiteris, etsi a fui, conpertum habeo. |

(18) Veritate causam communem [t]utata es: testamentum ruptum non esse, ut [uterque potius] | (19) hereditatem teneremus, quam omnia bona sola possideres, certam qui[dem sententia] | (20) te ita patris acta defensuram, ut si non optinisses, partituram cum [orore te existi]- (21) matres: nec sub condicionem tutelae legitimae venturam, quoniam per [legem in te ius non] | (22) esset, neque enim familia[e] gens ulla probari poterat, quae te id facere [cogeret]: | (23) nam etsi patris testamentum ruptum esset, tamen iis, qui intenderent [t. non esse id] | (24) ius, quia gentis eiusdem non essent.